

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	200 Lei
Pe jumătate	100 Lei
Pe un sfert	50 Lei
în străinătate	500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME
conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Ziarul

mijloc de propagandă culturală și națională

Mijloacele cele mai luți de a răspândi științele, dela casa bogatului până la coliba celui mai smerit locuitor al țării, sunt două: radio și ziarul. Însă cum radio este scump și prin urmare nu-l poate avea oricine la îndemână, ziarul rămâne singurul soi, pe care-l poate avea și cel mai sărac om, pentru un preț de nimic.

În timpurile de azi, când lumea trece printr'un războiu al nervilor, mai greu decât cel al armelor, ziarul este cel mai drag obiect, așteptat să aducă noutățile de pe câmpurile de luptă.

Ziarul este singurul care liniștește nervii celor slabi de inger, cari se agită la multele evenimente puse în circulație de către răuvoitorii neamului nostru.

Cartea e de sigur foarte bună, însă în timpurile de astăzi, când lupta pentru trai cere trudă grozavă din cauza scumpetii celei mari, iar prețul cărților oricum mai mare, e mai puțin căutată, mai ales la țară, unde lumea e în luptă cu munca câmpului.

În timpul odihnei la amiază, țărânul, în mersul tramvaiului și în tren, orășeanul, răvășește la repezeală ziarul, ba până și copilul de școală și bătrânul gârbovit de vreme îl citește cu plăcere. Singurul prieten credincios, al țărânului ca și al cărturarului, care-l însoțește pretutindenea, fără a-i cauza greutate sau neplăcere cu transportul, și-l ține la curent cu starea faptică a tot ce se petrece pe glob; face legătura între cititor și societate, între oraș și sat, este, fără îndoială, ziarul.

Cel mai bun prieten ce stăruie pe lângă țărân și-și menține cultura câștigată în școală și să mai adaugă zi de zi câte o mică părți-cică la ea, este tot ziarul.

Ziarul scris de cel mai bun mânător al condetului, crește și formează societatea în spiritul vremii, o pregătește pentru idealul patriei.

Cine a sădit în sufletul poporului nostru, dealungul veacurilor de amară subjugație, spiritul național, gândul de unire, lupta pentru libertate în veacul trecut, decât numai slova ziarului?

Tot ziarului îi revine mara sarcină, și azi ca întotdeauna, să ducă lupta pe terenul național și cultural, pregătind toată suflarea țării pentru timpuri noi de viață în noua Românie de mâine, ce o clădește Mareșalul Antonescu, prin vitejia soldatului român.

Cetățeanul de mâine se va deosebi de cel de ieri, va fi mai conștiințos, cu un suflet curat, cu un gând de muncă cinstită pentru el

și țară. Un cetățean de cuvânt, care-și va iubi țara și va munci pentru înflorirea ei.

Un lucru se cere: ca ziarul să fie întotdeauna la datorie, un sfernic de lumină și cultură pentru toate părțile societății, iar scriitorii să contribuie cu suflet din sufletul lor, în ceea ce dau poporului, ca să putem clădi o societate sănătoasă, muncitoare, stăpână pe tezaurul ei; hotărâtă în lucrările sale și sigură în voința și puterea ei, așa cum o vrea Mareșalul Antonescu.

Acum, mai mult ca oricând, e clipita, ca ziarul prin articoli bine scriși să facă educația culturală și națională a cetățeanului, fiindcă întâmplările ce se desfășoară au aprins curiozitatea tuturor cititorilor de a-și abona ziare și astfel își ajunge scopul.

Sunt unele ziare, puține la număr — nu le dăm numele, întrucât se simt — cari au scopul numai de a-și înmulți cititorii și a le stoarce banii, dându-le în schimb o hrană sufletească ce nu le aduce cinste.

Deci, nu tot ce se publică e de folos; cititorul să-și aleagă bine ziarul pe care-l citește și să citească gazeta cunoscută, cu un renume câștigat, scoasă cu gândul curat, de a da hrană sufletească la tot cetățeanul, ce o cumpără.

Așa înțelegem noi menirea ziarului, în timpurile de refacere sufletească de azi.

Ștefan Pop

Școala nimicirii

Universitatea este o școală înaltă de unde tinerii trebuie să iasă burduf de carte, după ce au învățat numai lucruri bune și folositoare pentru omenire.

Bolșevicii însă, cari s'au legat să nimicească tot ce învințaiii lor zidiseră, cari au fost declarată războiul de nimicire a civilizației omenescii, au întemeiat pentru tineretul lor o școală a nimicirii.

Școala aceasta înaltă, care purta numele de Universitatea internațională „Lenin“, avea de scop să învețe pe studenți, cum se pregătesc grevele, revoluțiile, cum se pregătesc omorurile și câte alte blăstămății. Primul lucru în școala aceasta a nimicirii era necredința în Dumnezeu.

Profesorii erau și ei aleși pe sprânceană, toți din neamul jidovesc, oameni cari au omorât cât mai mulți preoți și au aprins cât mai multe biserici.

Și când ne gândim că oamenii aceștia au învățatură câștigată din școala pierzaniei! Ei spun că vreau să fericesc lumea și să aducă raiul pe pământ!

Hărnicia omului

— Minunea dela mlaștinile Pontine —

Mâna harnică a omului face multe lucruri bune și frumoase. Dacă această mână este însă călăuzită de o minte luminată și de o voință tare, atunci înfăptuește adevărate minuni.

Se scriu și se povestesc multe despre înfăptuirile minunate la cari a ajuns omul în luptă cu puterile firii, cu pământul și cu apele.

Olandezii și-au scos o bună parte din pământul, pe care-l cultivă atât de bine, din adâncul apelor. An de an au oprit valurile mării cu diguri uriașe, scoțând la iveală întinderi uriașe de pământ. Azi țara aceasta minunată, ca o grădină, este apărată de valurile mării, cu diguri uriașe, și Olandezii spun cu mândrie că Dumnezeu le-a făcut marea, iar ei prin hărnicia lor au format uscat.

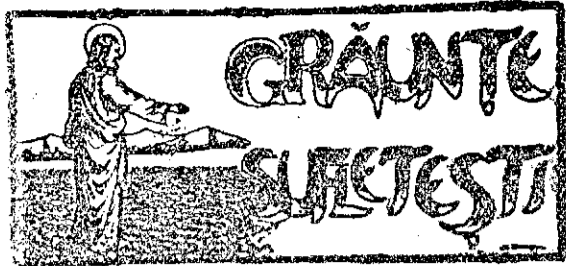
În Italia era, până acum 20 de ani, un ținut întins acoperit de mlaștini și băntuit de fîșguri. Ținutul acesta, cunoscut sub numele de mlaștinile Pontine, nu aducea nici un folos, numai sărăcie și boale. Prin hărnicia omului, mlaștinile Pontine au fost schimbate într-o câmpie roditoare și folositoare.

A fost deajuns ca în fruntea țării să se găsească un om de o voință mare, și minunea s'a înfăptuit. Acolo unde mai înainte creșteau numai trestii și pășuni înalte, unde trăiau numai broscările și lighioane de baltă, a intrat dintr'odată mâna harnică a omului. Au venit inginerii, au măsurat, s'au tăiat șanțuri de scurgere și în 19 ani de muncă uriașă ținutul nesănătos al mlaștinilor Pontine s'a schimbat ca prin farmec.

Pe locul, unde mai demult se întâlneau oglinda verzui a bălților și a mlaștinilor puturoase, au răsărit dintr'odată orașe și sate frumoase. Peste noapte, ca în povești, un ținut mare, cam a șasa parte din suprafața Italiei a fost schimbat dintr'odată în pământ roditor.

Azi în locurile mlaștinilor Pontine se întind lanuri de grâu, ferme, drumuri bune, sate și grădini. Minunea dela mlaștinile Pontine este o dovadă de ceea ce poate mintea și hărnicia omenească; o pildă minunată pentru noi, cari din pământul nostru minunat lăsăm atâtea rozoare, ogoare și coaste pustii.

Un om de omenie și ispravă este gardianul public Damian Gheorghe din București, care, aflând în săptămâna trecută o servietă pierdută, cu acte în ea și cu un milion de lei, a predat totul mai marilor săi. Pentru fapta sa el a fost laudat, înaintat în slujbă și cinstit cu suma de 100.000 Lei.

Pentruce sărbătorim noi creștinii Dumineca în loc de Sâmbăta

Sfântul Ignatius de Antiohia, unul dintre cei mai vechi sfinți Părinți, care a murit ca martir la anul 105 după Cristos, ne spune în capitolul 9 al epistolei sale către Magnesieni că încă pe vremea apostolilor se sărbătorea Dumineca în locul Sâmbetei. Acelaș lucru ni-l povestește și Barnaba despre care ni-se amintește la Faptele Apostolilor și în epistola sf. Apostol Pavel către Coloseni, în capitolul 15 al epistolei sale. Dacă însă încă sf. apostoli au început a sărbători Dumineca în loc de Sâmbăta, noi, creștinii de astăzi, pentruce să tragem la îndoială îndreptățirea Duminecii?

Mai mult, acest lucru ni-l mărturisește chiar și sf. Scriptură. La faptele Apostolilor cap. 20 stih 7 ni se spune că apostolii se adunau la sf. Liturghie Dumineca, căci zice: „Și în cea dintâi zi a săptămânii adunându-se ucenicii să frângă pâine, Pavel vorbea cu ei... Cea dintâi zi a săptămânii însă era, după socoteala Evreilor, Dumineca. Iar frângerea pâinii înseamnă sf. liturghie, după cum știm și din alte părți ale sf. Scripturi.

Sf. apostol Pavel poruncește, în epistola sa întâie către Corinteni la cap. 16 vers 1-2, Corintenilor, ca, în această zi, să facă colectele pentru săraci. De aceea zice: „Iacă milostenia, care este pentru sfinți, precum am rânduit-o în bisericile Galației, așa să o faceți și voi. În ziua cea dintâi a săptămânii liștecarele din voi să pună la o parte, strângând ce se va îndura...” Dacă însă sf. Pavel a poruncit să se facă colectele în ziua cea dintâi a săptămânii, adică Dumineca, e semn că atunci se adunau cei mai mulți creștini la biserică, pentruce aceea era

chiar și pe vremea apostolilor ziua odihnei. Sf. evanghelist Ioan spune în Apocalips 1,16 că Dumineca este ziua Domnului, pentruce în ziua aceasta se cade a sluji Domnului mai ales.

Acelaș lucru ni-l spune și Constituția Apostolilor la cartea VII cap. 32. Sf. Iustin Martirul numește, la anul 139 după Cristos, Dumineca ziua luminii sau a soarelui, pentruce în acea zi a răzărît soarele Cristos din mormânt.

Dacă așadar atât sf. Scriptură a Noului Testament, cât și cei mai vechi cărți creștine, cum e Constituția Apostolilor și epistolele sfântului Ignatius de Antiohia și Barnaba, ne mărturisesc toate acelaș lucru, că adică creștinii cei dintâi sărbătoreau ziua Domnului Dumineca în loc de Sâmbăta — cum vin Pocășii, Mucării și celelalte secte atât de numeroase a sărbătorea că trebuie să ne întorcem la Vechiul Testament și să sărbătorim Sâmbăta în loc de Dumineca? În Vechiul Testament se poruncește între altele și aceea ca tot omul să se taie împrejur a opta zi. Ei bine, pentruce nu urmează Mucării și în privința aceasta sf. Scriptură și pentru ce nu se taie și ei împrejur? Și apoi câte alte porunci nu mai sunt în Vechiul Testament pe care nu le țin Pocășii? Ași putea umplea cu ele toate opt paginile acestei gazete.

Că apostolii au hotărât să sărbătorească ziua Duminecii în locul Sâmbetei, se tâlcuește cu aceea, că Dumineca a înviat Domnul nostru Isus Cristos din morți, iară aceasta a fost o faptă resp. o minune atât de mare, încât toată lumea, în frunte cu fariseii și cărturarii Evreilor, a rămas uimită de ea. Cum să nu o fi sărbătorit deci creștinii? Și, fiind Domnul nostru Isus Cristos, fiul Tatălui celui de veci, pe care El l-a trimis să răscumpere lumea, iară răscumpărarea aceasta prin moartea și învierea sa s'a făcut, Dumnezeu Tatăl nu numai că nu se putea jigni, ci, dimpotrivă, numai bucura pentru aceasta. Dacă mai luăm apoi în socotință că, dupăcum ne mărturisește sf. Scriptură (la Faptele Apostolilor 20,7; I. Cor. 16,2; Matei 18,1) Dumnezeu Tatăl tocmai Dumineca a început să creeze lumea, că tocmai în ziua aceasta a creat lumina și că Spiritul Sfânt tot Dumineca s'a pogorât peste sfinții apostoli, cred că suntem

îndreptății a odihni și sărbători în ziua aceasta. Închideți-le deci gura pocășilor și nu-i mai lăsați să grăiască, pentruce și orbul trebuie să vadă că nu au de loc dreptate.

Părintele Iuliu

Vis, vedenie sau minune?

Vreau să vă povestesc o întâmplare adevărată, foarte adevărată, care, sperez, că vă va mișca. Vă spun însă înainte, că faptul nu s'a întâmplat în districtul meu: prin aceasta vreau numai să nu vă pun în meștia de a vă face idei prea bune despre acest missionar sdrantos.

Spunându-le acestea înainte, vin deci a vă arăta că trăia și mai trăiește încă în satul Ping-po, nu departe de orașul Canton, o femeie cam de 40 de ani, care s'a creștinat, zică unii ce le place, într'un chip minunat. Pentru ca lucrul să fie mai limpede, amintesc, că în satul acela muriseră doi creștini cari trecuseră din nou la păgânism, fără să se pocăiască de groaznicul păcat al lăpădării de credința cea adevărată. Aceștia muriseră cu câțiva ani mai înainte, așa că acum când povestesc eu întâmplarea aceasta, numele de creștin era cu totul dispărut din satul Ping-po. Femeia, despre care vă vorbesc, are connumele Lau; de mai multă vreme era bolnavă de o boală curioasă. În zadar a consultat medici, în zadar a luat medicină; nici strigoi nu i-au ajutat nimic, cu toate boscoanele lor; tot așa și multele rugăciuni și blesteme către sumedeniile de zei, căutate pe hârtie galbenă pe uciorii dela ușe și prin toate colțurile casei, au rămas fără nicio urmă bună. Sărmana bolnavă aiurea totdeauna și, pe zi ce mergea, se apropia de groapă. Ce s'a întâmplat, ce nu s'a întâmplat, destul că într'o zi, fie că în turbureala minții, fie în deplina cunoștință de sine, a rugat pe cel din jur să cheme la dânsa pe cateheta catolică, pe care poate nici după nume nu o cunoștea. A întâluit-o vreedată? Va fi auzit vorbindu-se de ea? Nu știu. Fapt e, că fiind chemată cateheta s'a și dus la patul bolnavei, intrând-o că de ce a chemat-o.

— Vreau să mă fac creștină — a zis bolnava — eu nu mai cred în idoli.

Cine i-a vorbit despre creștinism și despre falșitatea idollilor? O știți voi cetitoiilor? Eu unul nu știu, și poate n'o știa nici cateheta, care văzând în meștia de moarte în care se afla bolnava, după ce l'a făcut o scurtă instrucție catehetică despre adevăratele fundamentale ale sfintei noastre religii, nizuindu-se în stărnă în bolnavă o sinceră părere de rău pentru păcatul a botezat-o, La câteva minute după aceea sărmana femeie a închis liniștit ochii și a înțepenit.

S'a început priveghiul și bocetele și plânsurile obișnuite în părțile acelea; femeile și-au despletit părțile

Foița „Unirii Poporului“

Priceasnă

La Înălțarea st. Cruci și Dumineca a 3-a din Postul Mare, care se cântă în Biserica din Mihăileni

Astăzi doresc a aduce
Lauda cinstitei Cruce.
Zicând: Bucură-te Cruce,
Creștinilor armă dulce

Bucură-te lemn frumos
Pe dăru, chedru, chiparos
Pe car' răstignit Hristos
A adus lumii folos.

Bucură-te semn ceresc,
Cruce, steag împărătesc.
Bucură-te sfântă armă
Care pe vrășmași îi sfarmă.

Bucură-te bucurie
Celor din călătorie,
Bucură-te păzitorul
Călătorilor pe mare

Astăzi ție și se'nchină
Al meu trup făcut din tină,

Căci pe tine când te fac
De toată năluca scap.

Scap de vrășmașul cumplit
Ce stă cu mine 'nvrăjbit
Și se scutură și piere
De nespusa ta putere

Când te fac pe trupul meu
Numesc chiar pe Dumnezeu.
Când te am eu păzitoare,
Când îmi ești sprijinitoare

Atunci răul cel vrășmaș
N'are la maine sălaş
Tu ești frumseță cerească
Podoaba bisericăscă

Tu ești creștinilor rai
Iară păgânilor vai
Tu minuni mari ai făcut
De demult, dela început.

Tu cruce, ai biruit,
Pe faraon cel cumplit
Tu apa ai îndulcit
Care s'a fost amarit.

Tu, Marea Roșie încă,
Cât era ea de adâncă
In două ai despărțit,
O, cruce, lemn fericit.

Tu, cruce, te-ai arătat
Lui Constantin împărat
Cu puterea ta cea sfântă
L-ai dăruit lui isbândă.

Tu, cruce, fiind purtată
Și pe umeri ridicată
De bunul stăpân Isus
Mergând pe Golgota 'n sus.

Ție, cruce, ne'nchinăm
Și cu drag te sărutăm
Și pe Cel ce-a pățimit
Pe tine fiind răstignit.

Și pe Acela îl mărim
Și cu drag lui îi slujim
Și de-acum până 'n vecie
Amin, Doamne, Slavă Ție.

de Valeriu Nistor, cantor

Amintirile unui om dela sat

de Sabin G. Trușă

Copilăria

VII.

Capete de scânduri erau la noi destule. Nici nu trebuia să le cauți, că te împiedecă în ele la tot pasul, dar pecazul era că nu se seam cercuri. Stai — socot — să cauți la pînă

au depus brăjarele de argint, și-au luat jos cerceii de aur, apoi, aruncându-se când la pământ, când pe catafalc, când ascunzându-și fața între palme și plecând-o spre genunchi, dau curs liber lacrimelor, exprimându-și prin sălețele puternice durerea lor. Fiii s'au îmbrăcat în haine sălețele pregătiți au ingenuchiat lângă mama lor, plângând-o în chip cuviincios. Soțul, copleșit și aproape nebun de durere, se ocupa cu cele trebuincioase pentru îngropare. În feul acesta au trecut patru ore bune. Numai cateheta, în mijlocul atâtor păgâni, se ruga la Dumnezeu, ca să-i fie milă de sârmana feadearatul Dumnezeu, ca să-i fie milă de sârmana femeie. Când iată: spaimă generală! Ochiul de jumătate închis și înțepenit se mișca de abia, trupul începe a se încălzi din nou, buzele se mișcă spre a vorbi. A fost o alergare încoace și încolo, dar de scurt timp. Revoluându-și în fire și prinzând curaj, s'au reîntors cu toții la femeia presupusă moartă, iar ea, întorcându-se spre catehetă, așa a grăit:

— Îți mulțumesc, îți mulțumesc foarte mult! iar voi toți — a zis către cei ce o încunjurau — trebuie să vă faceți creștini.

— Ce e asta? — întrebă cateheta. — Au nu era moartă? Ce ai făcut în aceste patru ore?

— Eu, răspunse, m'am dus într'un loc plin de lumină, și am văzut o frumoasă casă albă și încăpătoare. Pe vârful casei aceleia era o doamnă minunată și peste măsură de frumoasă. Eu m'am îndrăgostit de ea, și ea mi-a surâs cu blândețe. Mi-a spus atâtea și alătea lucruri frumoase. Mi-a spus să intru în casa aceea frumoasă și să fac ce-mi vor porunci. Mi-a spus, și duc acolo și pe bărbatul și pe copiii mei, pentru că, dacă nu vom intra acolo, va trebui să mergem într'alt loc. Și aici am văzut o peșteră neagră-neagră, de unde ieșea fum și flăcări. În peștera aceea neagră, între alții, am văzut două globuri de foc, și înăuntrul acelor globuri, formând aproape același lucru cu focul, am recunoscut pe cutare și cutare. „Ce faceți acolo?” i-am întrebat. „Suferim groaznic, — mi-au răspuns, — și suntem în focul vecinic, pentru că am părăsit religia cea adevărată”.

— Oh, faceți-vă creștini — exclama întoarsă către cei prezenți femeia aceea lucă plină de groază — acești-vă creștini! Vai de voi, dacă veți cădea în groapa aceea!

Apoi, continuându-și povestirea, a mai adăugat: — Eu muriam de spaimă la vederea aceasta și, întorcându-mă către doamna frumoasă, voiam să mă apropiu de ea; dar Ea îmi făcea semn, să mă îndepărtez și să aștept. În sfârșit i-am zis: „Lasă-mă, să vin la tine. Oh, ce frumos e a sta cu tine!” „Nu, — mi-a zis ea, acum nu poți veni: tu ai păcătuit, și n'ai făcut lucră pocăință. întoarce-te, întoarce-te acolo jos pe pământ, ca să faci pocăință”. După rostirea cuvintelor acestora doamna frumoasă a dispărut — și moarta cea crezută, ori poate cea inviată, s'a deșteptat.

* * *

niță. Aici o mulțime de batoase goale. Caut în jos, caut în jos, dar cercuri nicăieri. Păi, — soțot eu — dacă stau batoasele goale, ce mare lucru ar fi să stau și fără cercuri? Cântai în grabă securea și, fără să mai pierd vremea, gândind una și alta, începui să scot cercurile de pe butoaie. Unul e nou, altul prea gros, nu merge. Hai să caut un batoiu cu cercuri mai subțiri. Uite-l!... Asta o fi bun! și „poc”, cu securea! După câteva lovituri cercul plisni, doagele se desfăcură și cât ai zice „pește”, mă pomenui leocoră. Iacă pozna! Nimic! am zădărnici la batoiu cu varză. Atunci securea jos și, lăsând cercurile în grijă verzei, o luai la sănătoasă. După câteva zile, într'o dimineață, mama trimise servitoarea să aducă din pivniță câteva răpăni de varză. Eu tocmai atunci spunsam a gas ridicat rugăciunea „Tatăl nostru”, când servitoarea intră în casă cu o furtună.

— Valeu! Oil coană preoteasă!

— Ce-i, tu toantă?! Așa sbieri, de parcă ai dat tătarii!

— Oil Valeu! varza!

— Ce-i cu varza, tu nebună!?

— A plisnit cercul de pe bute și s'a scurs ată murătură.

Mama, hai pe ușă afară. Me îmi venia să ieș. Ajunsesem cu rugăciunea până la „păinea noastră”, dar gândul meu fiind la varză, îmi zicea să zic tot „varza noastră cea de toate zilele”.

Cu chin și vai terminai rugăciunea, apoi

A fost un vis? A fost o vedenie? Acest fapt s'a întâmplat în anul harului 1922, exact în luna a treia a anului al unsprăzecelea dela publicarea republicii chinezești.

Bărbatul și copiii acelei femei sunt deja creștini; și ea continuă a fi o foarte bună creștină... și... aici stă argumentul, ce m'a îndemnat a spune încă dela început, că eu socotesc faptul acesta ca o minune; femeia poartă semnul pocăinței. Ea s'a vindecat de boala sa, dar a rămas oarbă.

Faptul, o repet, este adevărat. Voi, iubii cetitori, judecați cum vreți; din partea mea eu încheiu zicând: „Brațul lui Dumnezeu încă nu s'a scurta”.

R. P. EMIL TERUZZI

misionar la Hong-Kong.

(Trad. de P. Gh. Firera S. I.)

(Publicat în *Le Missioni Cattoliche*, Ian. 1923).

Din Mihăileni—Târnava Mică

În vreme ce feciorii noștri — vreo 35 din sat — se luptă cu izbândă minunată împotriva bolșevicilor, noi, cei de acasă, ne rugăm zilnic pentru ei, știind că numai cu ajutorul lui Dumnezeu vom putea învinge pe Antichrist.

Mulți dintre credincioși lasă zilnic parte la sf. liturghie, iar peste zi intră tot mereu în biserică și, ingenuchind în fața sfântului trup și sângeră ai Domnului, cer ajutorul Celui atotputernic. Mai mult ne înduioșează mătăniile și rugile fierbinți ale copiilor noștri sub 7 ani, cari, la sfatul mamelor, intră tot mereu în biserică.

De ziua Tărierii Capitulul sf. t. u. i. Ioan Botzătorul și Duminecă în 31 August s'au cuminecat foarte mulți credincioși, pentru biruința creștinismului asupra păgânilor.

Ceva mai înainte, prin Reuniunea Femellor, s'au cumpărat pe seama Bisericii: 1 Evanghelle legată, 1 Liturgier, 1 crucifix, 1 rând ornate

de sărbătoare, 1 fașă de masă lucrată în Franța; s'au făcut 5 purificatoare și s'au cumpărat 60 bucăți cărți din „Presa Bună”. Lăudat să fie Domnul pentru toate!

Valeriu Nistor

Zile de har ceresc la Cooc

Credincioșii din Cooc, județul Turda, au avut adevărate zile de înălțare sufletească în zilele de 29—31 August. Reuniunea de Misluni Sfinte din Arhidieceză le-a trimis pe Păr. Dr. Al. Todea, secretarul mitropolitului dela Blaj, ca să le țină misluni sfinte, iară credincioșii, în frunte cu Păr. Pavel Moldovan, l-au primit cu poartă triumfală și cu cântări sfinte.

Cu cât drag l-au ascultat pe Păr. misionar, se vede de acolo că biserica s'a dovedit neîncăpătoare pentru mulțimea credincioșilor. Au venit apoi, a treia zi, creștinii din Tritenii de Sus, Tritenii de Jos, Ceanul Mare, Valea Largă, Tăurenii și din alte comune apropiate, așa că nu li-s'a mai putut vorbi în biserică, ci afară în șintirim.

Foarte mult le-a plăcut credincioșilor Calea Crucii, pe care de altfel de mult a introdus-o în parohia sa și Păr. Pavel Moldovan.

S'a făcut și o frumoasă procesiune euharistică. Păr. Pavel Moldovan s'a îngrijit de facerea unui frumos baldachin de covoare și flori, o adevărată podoabă pentru trupul și sângeră ai Domnului, pe care l-a purtat Păr. misionar dealungul satului. Deși, îndată după începerea procesiunii, a dat o ploaie grozavă nici un credincios nu s'a clintit din locul ce l-l-a menit și arătat Păr. P. Moldovan, ci au petrecut cu toții pe Domnul, ascuns sub chipul pâinii și al vinului, până ce s'a terminat procesiunea.

S'au spovedit cam 1050 credincioși, dintre cari 850 s'au și cuminecat, ceilalți urmând a se împărtăși în bisericile lor a doua zi. Au ajutat la spovedit următorii preoți: Păr. Aron Ignat din Tăurenii, Al. Ivaa și E. Mazero din Ceanul Mare, Ispas Moldovan din Botan, Vasile Sârbu din Tritenii de Jos, Solomon Orfan din Tritenii de Sus, E. Păltinean și E. Chiciudean din Valea Largă.

tăcui chitic, ca să cu musca pe căciulă și aruncam mereu ochii spre „Sfântul Nicolae” care stăra lângă meștergindă. Cam dădea mama cu socolata cum stau lucrurile — securea buclucă mă dăduse de gol — dar a tăcut mulcom, căci... ce mai încoace și încolo, mama tot mamă rămâse. Cât pentru mine, eram bun când dormeam. N'a mișcat cine a spus vorba: „boala din fire n'are leuire”, căci abia măntuiam cu una, mă apucam de alte năzbătăi.

Când zăpada se îngroșă de două trei degete, o luam cu Dumitru lui Păpălici la săniat. Plecam de acasă în zori și nu ne reîntorceam decât seara târziu, degerți de frig și sătui de „răbdări prăjite”. Nu era în sat deal sau potecă, la care să nu i fi încercat „lunecușul”. Dar cel mai bun loc pentru săniat era poteca din dosul casei noastre, care ducea spre cătunul „Calea-Lată”. De-o parte și de alta a potecii erau așezate câteva căsuțe. În două-trei zile făceam poteca lucie ca ghișta, așa că nu puteai face un pas să nu dai în brânci. Necaz era pe capul bietor oameni, cari își schilodeau vittele când le mânau la adăpat. Și-apoi, să fi văzut la ulcioare sparte, tot din pricina noastră. Noi radeam ca proștii și nu ne astâmpăram decât atunci când, pierzându-și oamenii răbdarea, ne alungam cu sbrătură. Într'o zi, pe un ger străpănit, ducam noi sănița până în deal, apoi încălecam pe ea și, hai băiete, la vale.

— Mai! dar minunat mergel — zic eu.

— Mai haidem odată! răspunde Păpălici,

Zis și făcut. Ajunși în deal, încălecam iarăși pe săniță și ne avântam la vale. Când sosim la calea jumătate, numai ce-o vedem pe lelea Oană, poreclită „surdă”, fiind din casă cu ulciorul în mână. Când puse piciorul în potecă, eram abia la zece pași. Acu-i acu! — gândii. Strigam noi cât putem: Uau!... măi!... dar lelea Oană era surdă și pacesă. Să optim sănița nu era chip. De-odată, simții o săracitură și cât ai zice „hop leliță”, mă pomenui încălecat pe un gard de spini, iar Păpălici în șant, lângă gard. Lelea Oană se văicăreă ca în gură de lup, pipăindu-și coastele și căzuindu-se să și descurece hainele din săniță, apoi începu să ne blagoslovească într'un pomelnic lung, cât o zi de post, în care pomena pe toți sfinții și mucenicii.

Lelea Oană se aiese din trebușoara asta cu o coastă frântă și cu ulciorul spart. Incolo... era sănătoasă. Păpălici își turtise nasul într'un brucș înghesat și mei avea și câteva cucuie la cap. Eu scăpai cu pielea teafără, dar jumătate pantalonășii îmi rămăseră în gardul cu spini. Când mă văzu mama cu hainele sdrențuite, venia să plângă de necaz, iar tata, care nu preiaștia de glumă, îmi trase câteva cu „Sfântul Nicolae”. Asta ca „pupăză pe colac”... și vorba ceasă: să țină copilul minte. Dar și-ai găsit! Mintea ținea până trecea usturimea; și-apoi zi băiete: „sănătate bună!” Toate ca toate, dar mai mare necaz era că se stricase și sănița. Și, până să facă moș Tilică alta, trebuia să pierd

In amintirea acestor sfinte misiuni s'au sculptat două cruci în lemn, cari se păstrează în sf. biserică, aducându-le aminte credincioșilor pururea de aceste zile de revărsare a harului ceresc în inimile lor dornice de pocăință.

Predicile au fost ascultate și de unii dintre sectarii mileniaști, unii dintre ei reîntorcându-se la biserica mamă.

Reșita acestor misiuni sfinte se datorește, pe lângă cele 12 predici rostite cu multă căldură de Păr. Dr. Al. Todea, în mare parte Păr. Pavel Moldovan, care le-a știut pregăti foarte bine.

Generale Antonescu

Generale Antonescu,
Sună goarna să pornesc
Oă se coace 'n soare lanul
Și ni-l seceră dușmanul,
Se coc poamele 'n cunună
Și dușmanul ni le-adună.

Cântă mierla 'n codrii goi
Și ne chiamă 'n sat la noi,
Și ne chiamă copilașii
Că i-au sărăcit vrășmașii,
Și plângând ne chiamă crinii
Că ni i-au pătat streinii.

Oa viesparu 'nveninat
Rușii 'n drum s'au așezat
Da 'n iad nu-i atâta foc
Să ne poată opri 'n loc
Și 'n iad nu-i atât oțel
Că să nu răzbim prin el.

Generale Antonescu
Sună goarna să pornesc
Să 'ngrășăm cu leș de fiare
Brazdele de pe ogoare
Grăul să ni-l secerăm,
Jalea să ne-o răzbunăm.

culese de TRAIAN DRAGOȘ

Știri și fapte din Vărădia jud. Caraș

In săptămânile trecute se făcuse unele reparații pe dinafara bisericii.

In lăuntrul bisericii deasemenea ar fi trebuit mici reparații, renovări și văpsiri ale lucrurilor sfinte, însă cum costul acestora se ridică la suma de 5500—6000 lei, pe cari biserica nu-i avea, urma să nu facă de altă dată.

Dar, pentru a nu perde ocazia, fiind meșterii acolo, teologul Minda Gheorghe a făcut o colectă la bunii creștini din comună, umblând din casă în casă, și a colectat suma.

Lucrurile sunt pe sfârșite.

Prin cinstea pe care o au creștinii față de biserică, dând fiecare cât îl trage sufletul din pușnă ce-l are și prin pilda vrednicului teolog, biserica va fi un exemplu de curățenie și sfințenie.

Acest exemplu e vrednic de urmat și de către alți creștini acolo unde nevoia cere.

* * *

Datorită Dnei Inv. Aurelia Pap, teologului Minda Gh. și elev. cl. VII liceu Virgil Nica, cari au condus strana, la paraclisul din postul „Sfintei Mării” numărul credincioșilor a fost dublu față de alți ani. Ce face o strană cu cântăreți destoinici și punctuali?

* * *

Din lipsa brațelor de muncă și a hotarului foarte întins, o mare parte din fâneațe este necosită. O altă parte de 2000 jugăre pământ a rămas pustiu din primăvară, nefiind însămânțat în acest an.

* * *

Din lipsa de cai, cari sunt în majoritate rechiziționați, locuitorii învață la jug vacile, pentru a-și face lucrările câmpului. Acest obicei nu o fost până acuma în Banat, dar sărăcia îi învață să-l practice și ei.

Correspondent

O poveste adevărată

Poveștile cu cari mamele își adorm copilașii sunt neadevărate. Povestea ce v'o spun eu în rândurile ce urmează este o poveste adevărată ce se întâmplă în fiecare zi, este povestea neștiinței noastre, este povestea credinței noastre deșarte.

O pupăză era necăjită foc pentru că avea 5 pui golași și toți erau foarte bolnavi. Pupăza — să fie vorba între noi — are cuibul făcut din murdărie. Când te apropii de cuibul ei, trebuie să te ții cu mâna de nas și să fugi cu vezi cu ochii. Așa stând lucrurile, pupăza chema vraci și babe să le descante și să-i boicorodească în fel și formă. Unul le-a dat un de fluturi, altul său de iască, celalalt păr de broască verde și creier de furnică, ba un gârșieru meșter mare în descantece i-a ocolit de trei ori arzând pe jar limbă de țânțar trăsnit, dar zadarnic au fost toate căci puii nu se însănătoșau.

Intr'o zi o coțofană (țarcă) mai sfântă a zis pupezei, să-l cheme pe sturz de grabă și acela este cu știință multă și a mai scăpat multă păsări dela moarte. N'a terminat coțofana vorbă și pupăza a sărit cu gura la ea, zicând că venit »arde-l-ar focu« și a zis cam asta:

»Că... la mine'n casă pute și că să de

[chid fereastră

Că... să curăț murdăria; să spoiesc cu

[var pereți

Dacă vreau să-mi scap băeții,

Și-a 'ndrugat el multe, multe

Însă dracu să-l asculte!..*

Apoi i-a mai lăsat și niște leacuri, dar le-

aruncat pe toate că nu vrea să-și omoare copiii

— .. să-i spui domnului doftor: nici

[nu-l mai prind p'aici!..*

Astfel a vorbit pupăza coțofanei și s'a plecat să vadă ce-i fac puii, dar pușorii nu erau vii, muriseră. A început să plângă, să smulgă penele, să blesteme soarta, dar zadarnic au fost toate, căci pe pui nu-i mai putea învia.

Atunci coțofana a zis pupezi

Pupeze ca tine, soro, sunt destule și prim

[ante

vremea de geaba. Dar nu stă lumea din săniat. Și apoi la ce bun a făcut Dumnezeu ghița, dacă nu și pentru aceea, să aibă unde își toci încălțiile copiii de felul meu? Cât ținea ghețușul, prăpădeam câteva perechi de încălții.

— Măi! — făcea tata necăjit — din pricina ta am să ajung calic. Ba îl lua uneori la scărmană și pe moș Gică, pantofarul, spunându-i că are marfă proastă, încât bietul pantofar rămânea cu obrazul opărit.

— Vai de copilul care nu tocește încălțiile! — răspundea pantofarul. — Și Dumnezeu să te ferească, taică părinte, dela una ca aceea, să poarte copilul dumitale o pereche de încălții un an de zile, fără să le dea gata; — așa că tata trebuia să recunoască, vrând-nevrând, că moș Gică are dreptate.

Norocul meu, căci după câteva zile mă pomeneam cu o pereche de încălții nou-nouțe. Tata plătea fără multă târguială; și pentru ca să țiu și eu minte, îmi spunea că dacă le dau gata și pe astea, îmi va pune în picioare oșinci de oțel... He hei!... gândeam eu — acelea ar fi bune de mine! Atunci să mă vezi cum m'aș da pe ghiță!...

Și, Doamne, minunat lucru mai era ghețușul! Chiar și azi, când văd copiii dându-se pe ghiță, îmi vine să o lau după ei. Dar fac ce fac și mă stăpânesc, că... de, păcatele mele, sunt preot; și-apoi... unde s'a mai pomenit vre-un preot care să se dea pe ghiță!?

Asta ar mai fi cum ar fi, dar... drept spu-

nând, mi-e jale de încălții, căci, vedeți dumneavoastră, azi nu are cine să ni-le plătească, iar când se strică, merge spre păguba mea. Asta-i beleaua. Când ești copil, nu ai minte să judeci. Ce-ți pasă ție, copil nepriceput, că părinții tăi nu-și găsesc o clipă de odihnă, cugetându-se zi și noapte la multele greutăți și necazuri ale vieții și muncind din greu pentru a te putea vedea pe tine mulțumit!? Tu crezi că toată musca face miere și nu gândești decât la jocuri și năzbătăi. Abia atunci începi să înțelegi și tu rostul vieții, când te-ai lovit cu capul de prag și când te vezi năpădit de greutăți și necazuri; și numai atunci ajungi să prețuiești îndeajuns strădania și jertfa părinților tăi.

Copil eram și eu și nu aveam mai multă pricepere ca alții. Partea copiilor este să cânte și să joace. Și-apoi, nu făceam eu năzbătăile din răutate, ci... fiindcă așa mă slugea mintea și priceperea. Iar jocuri își găsește copilul ușor; așa și eu. Când se strica ghețușul și nu puteam merge nici la săniat, îmi căutam alte jocuri.

(Va urma).

Poezii populare

(Din timpul războiului)

I-a plăcut mândruței mele

I-a plăcut mândruței mele,
Să mă vadă 'n arme grele,
Arme grele ghintuite
Și curele lustruite.

Busuioc verde pe masă,
Rămâi mândră sănătoasă,
Să nu plângi de-o fi să mor
Căci c'o moarte sunt dator.

Drag mi-a fost s'alerg călare
Tot cu pușca la spinare,
Să-mi întrec în sbor șoimani
Și să bag în draci dușmanii

Pe din jos și sus de Huși
Urlă haitele de Ruși,
Urlă fiarele spurcate
De trei zile nemâncate.

Hai, flăcăi, să ne pornim,
Peste Bug să-i risipim,
Ca pe veci să pomenească
Omenia românească.

Busuioc verde pe masă
Rămâi mândră sănătoasă,
Să nu plângi de-o fi să mor
Căci c'o moarte sunt dator.

cules de Traian Dragoș

Este dușmanul Patriei și
României Mari celce nu i
lește, cât poate mai mult, la
prumul reîntregirii.

Cuvântarea către țară a d-lui Mareșal Antonescu — Vești pe frontul împotriva bolșevicilor — Neliniște în Turcia —

„Un an de luptă și de zidire începe“

În 6 Septembrie s'a implinit anul de la înălțarea tronului României; s'a implinit în această zi și un an de guvernare al d-lui Mareșal Antonescu.

Ziua aceasta, așa de însemnată pentru neamul românesc, a fost prăznuită, în întreaga țară, după cuviință. În toate bisericile s'au făcut slujbe de pomenire a eroilor și soldaților, cari și-au dat viața pentru învingerea hotarelor țării. La sfârșitul unui an de guvernare, d-l Mareșal Antonescu a dat o proclamație către țară, arătând străduințele depuse pentru ridicarea poporului românesc și planurile de muncă pentru noul an.

A arătat, cum țara a fost zdruncinată și secătuită din toate părțile atunci, când domnia Sa și-a început guvernarea, în 6 Septembrie 1940. Greutățile în cari s'a început această guvernare au fost mari, în lăuntru țării, și în afară peste granițe. O parte din aceste greutăți au fost biruite și țara a putut înainta.

Această muncă de ridicare a plugărimii, de întărire a meșteșugurilor și a neamului românesc va fi continuată și în viitor.

Un an de muncă s'a sfârșit. Noul an începe și el cu o luptă și o zidire românească. Neamul românesc nu are de înfăptuit însă mult. Lupta adevărată de zidire se duce azi, pentru veșnicia strămoșilor, pentru credința părinților, pentru mândria noastră, pentru dreptul copiilor noștri, pentru veșnicia românească.

Biruința aviației românești

În marele războiu, care se poartă pe frontul dela Răsărit, împotriva bolșevicilor,

Ele cred mereu, de veacuri,
În descântece drept leacuri;
După „Vracii“ alcargă n'atrana prin colibele
Și nesocotind pe „doftor“, pruncii lor le
[umile,
[mor cu zile!..“

Aceasta este povestea pe care voiam să spun și care se întâmplă în fiecare zi prin țara noastră. Noi, ca și pupăza, mai ușor dăm crezare poveștilor decât doctorilor. Și ca pupăza pățim, murim cu zile, sau, în cel mai bun caz, mergem la doctor numai atunci când boala mai are doar câteva ceasuri. Apoi, atunci dacă nu se scoală, dăm vina tot pe doctori, că nu știu nimic, că numai înșală lumea, că mai bine știu babele, și multe alte vorbe de felul acesta.

— Depănați aici povestea cu »păsările« mele. Ca să-i înțeleagă tălcul »păsările țării«
(După V. Militaru.)

Roșcovei I. Obreja

mului, armatele românești au câștigat biruințe mari.

Vitejia soldaților români a fost recunoscută și de aliații noștri, de Germani. Până la sfârșitul lunii August aviația română a nimicit 433 avioane rusești. Biruința aceasta a aviației românești este de o mare însemnatate, dacă ne gândim, la puterea aviației rusești și la numărul mic de avioane al aviației românești.

Mersul războiului în răsărit

Pe frontul din Rusia, au fost în săptămâna aceasta lupte înverșunate. Trupele germane și aliate au ocupat întinderi mari din pământul rusesc și au pricinuit pierderi uriașe armatelor rusești. La mieznoapte Finlandezii au înaintat binișor, ajungând la 40 de kilometri de Petersburg. Au fost ocupate mai multe orașe deosebit de însemnate pentru mersul războiului.

După știrile date de Finlandezi, provincia Carelia a fost ocupată în întregime. Trupele finlandeze au atins pretutindenea vechea graniță a Finlandei. Pierderile bolșevicilor au fost mari. În luptele din săptămâna trecută au pierdut peste 2000 de cai, tunuri, arme și munițiuni.

Trupele germane, cari luptă în această parte a frontului se apropie și ele tot mai mult de Petersburg. În această săptămână s'au dat lupte însemnate pentru stăpânirea liniilor ferate Petersburg—Moscova și Petersburg—Smolensk.

Rușii au adus aici trupe multe și bine înarmate, pentru a sparge încercuirea trupelor germane. La Petersburg crește neliniștea și teama de apropierea Germanilor, cari au ajuns să bată orașul cu tunurile cele grele.

Întreaga Estonia a fost curățită de bolșevici și în curând vor fi înfrânți și trupele înconjurate în ținutul din apropierea Petersburgului. La fel de îndârjite sunt luptele cari se dau și în ținutul Gomel, unde Germanii au luat peste 30000 de prizonieri bolșevici, și cele dealungul Niprului.

Pe țărmul Mării Negre bătălia pentru cucerirea Odesei continuă cu înverșunare. Acest oraș a fost întărit de bolșevici cu întărituri foarte mari, la care s'a lucrat aproape zece ani de zile. Trupele române înfrâng însă orice împotrivire și ocupă locul pas cu pas. În ultimile zile ele au ocupat și uzina de apă a orașului Odesa. Situația trupelor bolșevice, cari apără orașul, este foarte rea.

După Iran vine Turcia la rând

Se știe că Iranul, o țară din Asia, a fost ocupat de trupele rusești și englezești, cari s'au întâlnit acum. Ocupând această țară, Englezii și Americanii au pe unde să trimită ajutorul Rusiei.

Ocuparea acestei țări a mărit și mai mult neliniștea în Turcia, care se simte și

ea primejduită, deoarece drumurile și legăturile Angliei cu Rusia se pot face numai prin Turcia și prin Iran. Se crede că acum va veni rândul Turciei, mai ales că atunci, când au ocupat Iracul, soldații ruși au avut unele ciocniri cu soldații turci.

Turcia se găsește la o mare răscruce. Are în mână strâmtoarea Dardanelor, care au o mare însemnatate pentru luptele din Marea Neagră.

Prin aceste strâmtoări, potrivit unor învoielii mai vechi, nu pot trece vapoarele de război. Rușii ar vrea ca să aibă ei stăpânire asupra acestor strâmtoări sau măcar să facă pe Turci să îngăduie vapoarelor de război engleze și americane să pătrundă în apele Mării Negre.

Se așteaptă ca în zilele cari vin, Turcia să se hotărească pentru politica pe care va duce-o în viitor.

Ce se petrece Bulgaria

La vecinii noștri de peste Dunăre este liniște. Guvernul bulgar a luat măsuri pentru apărarea ordinii și liniștii. Aceste măsuri sunt îndreptate mai ales împotriva comuniștilor.

Unele știri răspândite în săptămâna aceasta spuneau că în Bulgaria la granița turcească, ar fi îngăduite numeroase trupe bulgare și germane.

Știrile acestea au fost desmintite chiar dela Berlin și se spune că numărul trupelor germane și bulgare cari păzesc granița către Turcia, nu este prea mare.

Se mai spune apoi că aceste știri au fost împrăștiate de oameni răuvoitori.

Japonia nu-și schimbă politica

După războiul cel mare din trecut, Japonia și-a schimbat politica și s'a împrietenit cu Italia și Germania. Aceste țări au făcut între ele și o mare învoială de a se ajuta și sprijini unele pe altele, învoială cunoscută sub numele de pactul tripartit.

În zilele trecute umbla zvonul că Japoniezii ar avea de gând să rupă pecețile prieteniei cu Germania și Italia și să iasă din pactul tripartit.

Drumurile rusești sunt foarte rele, ploile cele multe din primăvară și vară le-au stricat și mai mult. Carările motorizate nu sunt în stare să le străbată. În cazul acesta pe soldații noștri li scot din bucluc caii, după cum se vede și din acest chip.

Svonul acesta a fost desmințit chiar de Japonezi, cari au aratat că ei nu-și schimbă politica și rămân credincioși in-voielilor vechi.

Finlanda nu face pace cu Rusia

Aceia cari pescuiesc în turbure, adică Englezii, au răspândit svonul că Finlanda s'ar găsi într'o situație foarte rea și că ar umbla să incheie pace cu Rusia.

Guvernul finlandez a arătat însă că acest svon este minciună și că Finlanda își duce fără pierderi prea mari lupta de apărare a pământului ei.

La fel de neadevărat este și acest svon ca atâtea altele cari s'au auzit și se mai aud încă în zilele de încercare și luptă pe cari le trăim.

Doi ani dela începerea războiului

În ziua de 1 Septembrie s'au împlinit doi ani dela începerea războiului care frământă și azi lumea. La 1 Septembrie Germanii au intrat în Polonia. În scurtă vreme această țară a fost înfrântă, dar războiul n'a încetat, căci popoarele Europei nu erau pornite spre înțelegere. Și așa războiul s'a purtat mai departe. Rând pe rând au fost înfrânate de puterea armatelor germane. Franța, Olanda, Belgia, Norvegia Danemarca, Jugoslavia și Grecia.

Azi războiul se poartă în Apus, între Anglia și Germania, un războiu pe apă și în aier; iar în Răsărit între Rusia și între Germania și aliații ei, Români și Finlandezii. Pustiirea, începută acum doi ani, se va duce încă înainte. Așa vestesc toate semnele și așa vorbesc și căpeteniile popoarelor învrăjmășite. Pacea este încă departe de lume.

Ce s'a întâmplat în America

Americanii sunt încă în mare fierbere și acum. Partida acelora cari nu vreau războiul este destul de mare și crește pe fiecare zi, așa că aceasta pricinuește noi frământări și nemulțumiri.

Fabricile cele mari americane lucrează numai pentru înarmare și guvernul a plănuț să ridice iarăși dările și să pună dări noi pentru a acoperi cheltuielile de înarmare.

Partizanii războiului caută pe de altă parte ceasul potrivit ca să intre în război și se folosesc de orice pentru a ațâța lumea împotriva Germaniei.

Se poate însă ca până la urmă va învinge partida acelora cari vreau războiul și America va intra și ea în luptă.

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Pe ziua de 1 Octombrie încetăm cu trimiterea gazetei noastre la adresa celor ce încă nu și-au plătit abonamentul pe anii trecuți și pe anul în curs. Numai acelora le-o mai trimitem pentru cari au stat buni Cinstiții Preoți.

Școlile din Blaj nu se deschid de astă dată, fiindcă ele trebuie să adăpostească pe răniții războiului nostru sfânt împotriva bolșevicilor. Nădăjdum însă, că rând pe rând, vindicându-se răniții și terminându-se acest război, se vor redeschide din nou, după câteva săptămâni. Și până atunci, să ne regăm zilnic lui Dumnezeu pentru terminarea cât mai repede a acestui război.

La fondul pentru încurajarea gazetei noastre a binevoit a contribui dl. avocat Petre Baciu din Dumbrăveni cu Lei 250. Banul Dumnezeu să-l răsplătească înmilit și să-l apere de nenorocire în cursul concentrării!

Negustori cari vindeau pește stricat. Neomenia aceasta au săvârșit-o mulți negustori din București. Ei vindeau peștele stricat după ce îl sărau bine, ca să i-se ia mirosul și gustul cel rău. Cum peștele stricat este foarte primejdios sănătății, medicii cari au descoperit lucrul acesta au trimis în judecată pe negustorii necinstiti. Cu siguranță că ei vor fi pedepsiți după vrednicie.

S'au împlinit 28 de ani dela moartea lui Aurel Vlaicu. În ziua de 31 August s'au împlinit 28 de ani de când Aurel Vlaicu, fiind să treacă Munții Carpați, s'a prăbușit cu avionul lui, în apropierea orașului Câmpina. De când Aurel Vlaicu a încercat să stăpânească vîzduhul cu pasărea măiastră făurită de mințea lui de Român priceput, a trecut mai bine de un sfert de veac. Azi aviația face minuni și străbate depărtări uriașe. Aurel Vlaicu însă nu se poate să fie uitat, el fiind o minunată pildă de cuminența poporului român.

Suedia vrea să rămână neutră. De când a început războiul, Suedia a făcut tot ce a putut ca să rămână neutră. Și astăzi conducătorii Suediei fac toate eforturile pentru a rămâne în afara războiului și a fi în legături de prietenie cu amândouă taberele celor cari se războiesc. Un ministru suedez a mărturisit, într'o cuvântare, că neutralitatea este trebuincioasă pentru viața Suediei.

Până când se mai schimbă banii de 1 și 2 lei. Ministerul de Finanțe a dat un nou termen până la care mai umblă banii de nichel de 1 leu și de 2 lei și anume numai până la 1 Noembrie. Schimbarea lor se face pe percepții și la administrațiile financiare.

Mari revărsări de apă în pământul Ardealului, rămas Ungariei. În săptămâna trecută au fost ploți mari, urmate de revărsări de apă, în partea de Miazănoapte a Ardealului. Pagubele pricinuite de ape au fost mari. Orașul Șimleu a suferit mari stricăciuni. Peste 50 de case au fost dărâmate de ape și peste o sută au avut stricăciuni mari. S'a năvălit apoi că și o parte a orașului Cluj a suferit stricăciuni din pricina apelor.

„Lucrurile au plecat la concentrare.” Așa s'au gândit niște oameni de nimic să scrie pe ușa unui gospodar, pe care l-au înfruntat de toate lucrurile lui. Fartul s'a întors la Galați și când s'a întors acasă păgubitorul a găsit lipit pe ușă un bilet cu următoarea scrisoare: „o parte din lucrurile dvoastre au plecat la concentrare, iar celelalte au fost bilizate pe loc, până când se va simți nevoia lor. Când va fi lipsă vom veni să le concentrăm și pe acelea”.

Soldat și tată a 18 copii. Un soldat italian, Boloventa Umberto, în viața civilă de meserie olar, a primit în zilele acestuia știri pe când lupta pe front, că nevastă-sa a născut pe cel de al 18 lea copil. Olarul Boloventa s'a căsătorit acum treizeci și doi de ani și de atunci a avut optsprezece copii, dintre cari opt luptă pe diferitele fronturi ale Italiei: cinci pe partea din infanterie, doi din trupele de aer și unul din aviație; patru fete ajută pe mamele lor la atelierul de olărie, trei urmează încă la școală, iar trei mai mici de 6 ani stau acasă pe lângă mama lor.

Bolșevicii otrăvesc fântânile și izvoarele. În acest război, bolșevicii se folosesc de toate fărâdelegile numai pentru a întârzia înaintarea trupelor germane. Între altele spun că ei otrăvesc fântânile și izvoarele cu otrăvuri foarte puternice.

A încercat să se omoare cu coniac. Coniacul este o băutură bună și foarte tare și de aceea nu se poate bea decât în mică măsură. Totuși femeia Irina Moșcu din Timișoara a încercat să bea mai mult coniac. Anume această femeie s'a urât de viață și și-a pus în gând să se omoare, dar ca moartea să fie mai plăcută s'a apucat să bea coniac. După ce a beut un litru de coniac, Irina și-a dat seama că viața nu-i chiar așa de rea cum s'a părut și a strigat după ajutor. Fiind în băta că pentrece pricina a voit să-și pună capăt vieții, Irina a mărturisit că din dragoste dar că până la urmă și-a dat seama că face să se omoare pentru atâta lucru.

O hotărîre frumoasă a vlădicilor ortodocși din Ardeal. Le sarvește de mare laudă I. P. Sale mitropolitului Dr. Nicolae Blaj și celor 4 P. Sfințiți episcopi ortodocși ai Ardealului hotărîrea pe care au luat-o, de a pleca să predice cuvântul lui Dumnezeu în Basarabia recucerită, însoțiți fiind de o mulțime de preoți ortodocși tot din Ardeal. Când te gîndești că credincioșii din Basarabia cutropită au lipsit, vreme de un an, de învățăturile măgulitoare ale evangheliei, că ei nu s'au putut spovedi și cumineca, că nu și-au putut avea nici copiii, cu un cuvânt că n'au putut avea mîngăierea evangheliei, nu putem decât să laudăm această frumoasă hotărîre și să le dăm rim izbîndă în munca apostolică pe care

lată aici, cum merg înainte, pe frontul din răsărit, trupele noastre. Ce e drept, greutățile sunt foarte mari, bolșevicii se luptă cu înverșunare și mare vitejie — nu ca pe vremea țarului Nicolae II — când se predau la tot pasul. Cu toate că au întărituri foarte bune și foarte puernice, armatele noastre înaintează fără încetare, după planul făcut de conducătorii oștirilor.

Întreprim. Așa ne-ar plăcea nouă să-i vedem
veșnic pe frații ortodocși, întrecându-se cu noi
în a predica cuvântul lui Dumnezeu și
a apăra turmele cuvântătoare de lupii cari se
întrecoară în staulul oilor.

**Evreii vor purta semne ca să se
recunoască.** În Germania Evreii vor purta
semne ca să se cunoască dintre ceilalți, toa-
mei. După această lege, fiecare Evreu trebuie
să poarte pe piept o stea în șase colțuri de
culoare galbenă, cusută pe haină, în partea stângă
a pieptului.

**Avionul în care călătorea Petrace
Lupu a fost atăcat de bolșevici.** Am
mai scris în gazetă că ciobanul Petrace Lupu
dela Maglavit, a plecat pe front să viziteze
pe ostașii mareșalului Ion Antonescu. În zilele
acestea avionul cu care călătorea Petrace Lupu
dela Tiraspol la Strassburg a fost atăcat de
bolșevici. Numai cu mare greutate și după o
luptă îndârjită avionul românesc a scăpat
teafăr și a ajuns la țintă.

O piersică s'a vândut cu 66 lei.

Iacomia omului este mare, dar câte-odată a-
ceasta întrece marginile închipuirii. Mai bine
s'a văzut lucrul acesta în vremurile grele de
acum, când unii negustorii lacomi s'au gândit
că la șapte piei de pe om. Pildele nu lipsesc,
ci se întâlnesc la tot pasul. La Arad s'au vândut
în zilele acestea piersicile cu un preț ne-
mai pomenit de mare. A ajuns să se vândă o
singură piersică cu suma de 66 de lei. — Și
să mai zici că omul nu-i lacom și fără milă!

Bolșevicii își trimit copiii în luptă.

În zilele trecute bolșevicii au trimis în luptă
batalioane de copii între 12 și 15 ani. Acești
copii erau înarmați cu grenade de mână. Se
spune că soldații germani, văzând cât le este
de frică copiilor, le-a fost milă și n'au tras în
ei. În schimb comisarii bolșevici s'au infuriat,
că batalioanele de copii nu fac ispravă, și au
început să-i secere cu mitralierele, pe la spate.

Lume nelegiuită. În vremea aceasta
de greutate, multe femei au început să-și pără-
sească copilașii. La București se găsesc tot
mai mulți copii de 2—5 luni, părăsiți pe străzi.
Poliția a început să caute pe mamele fără su-
flet, care-și uită de copiii lor și-i lasă pe dru-
muri, ca să se scape de ei.

**Cum se constata mai demult în China
că cineva a fost otrăvit**

În China, mai de mult, dacă murea cineva
și era bănuială că a fost otrăvit, se făcea cer-
cetarea în chipul următor: Se umplea gura și
gâtul mortului cu orez, iar după două zile, se
cotea orezul și se da unui cocoș să-l mănânce.

Dacă cocoșul murea după ce a mâncat
orezul, judecătorul era convins, că mortul a fost
otrăvit, și dispunea să se facă anchetă și să se
caute criminalii.

„Astă vară n'a fost vară“..

Suntem obișnuiți ca vara să fie călduri
dogoritoare și secetă mai îndelungată, să pu-
tem aduna fânul, să secerăm holdele, să le
așezăm în stog și din când în când să mai
mergem și la râu să ne scaldăm. În vara din
anul acesta însă numai căldură n'am avut iar
ploi au fost atâtea ca niciodată. În multe părți
fânul l-au adunat apele, seceratul și căratul
grânelor s'a făcut cu multă greutate, iar la
scaldă n'am putut merge aproape de loc.

A fost tot rece și a plouat mult.

La Blaj în lunile abia în zece zile s'a ri-
dicat temperatura peste 25 grade, în celelalte
zile a fost tot mai scăzută, iar în cinci nopți
a scăzut chiar sub 10 grade.

În Iulie și August când trebuie să fie căl-
duri de cuptor, abia în câte 18 zile în fiecare
lună au fost temperaturi peste 25 grade. Într-o
singură zi în Iulie a fost 31 grade și în două
zile în August a fost 31 grade și jumătate. În
colo a fost destul de răcoros, în 3 nopți din
Iulie scăzând temperatura sub 10 grade iar în
3 Iulie ajungând chiar la 6 grade, iar în 6
nopți din August scăzând până la 8 grade.

Ploaie a căzut multă. Din 92 de zile a
celor trei luni de vară, a plouat în 41 de zile
și în 51 de zile a fost senin.

Cantitatea de ploaie căzută în aceste 3
luni: Iunie, Iulie și August a fost 324 mil-
imetri, și anume în Iunie 96 milimetri, în Iulie
147 milimetri și în August 81 milimetri.

În aceleași luni din 1940 a căzut numai
270 milimetri, și în 1939 a căzut numai 188
milimetri.

În general, la Blaj, apa de ploaie și ză-
padă dintr'un an, când e anul mai plouos, trece
ceva peste 600 milimetri. An plouos a fost 1933
când cantitatea de apă a ajuns 697 mm. În
celalalt an, începând din 1934 și până în 1938
cantitatea de apă a fost între 550—580 mm.
În anul 1939 a fost cu totul 594 milimetri, iar
în 1940 a fost 635 milimetri. Acum în 3 luni
de vară cantitatea de apă a fost mai mult de
jumătate din cantitatea totală din anii trecuți.

De la Ianuarie și până în Mai, anul acesta,
din ploaie și zăpadă abia s'au adunat 204 mi-
limetri de apă. Dacă punem peste aceasta și
apa căzută în lunile de vară, avem cu totul
până la 31 August 528 milimetri și dacă vom
mai adăuga și cei 78 milimetri de apă ce au
căzut în cele dintâi 4 zile din Septembrie,
avem până acum peste 600 milimetri de apă.

Deci, anul acesta poate fi socotit unul
din cei mai ploioși ani. Vara a fost nu numai

plouosă ci și foarte răcoroasă. „Astă vară n'a
fost vară“.. ci numai ploaie și răceală. Din
cauza aceasta au suferit vîlle și suferă mai
ales porumbul, care în multe părți e încă verde,
și lungă... lungă și bună toamnă îl trebuie,
pentruca să se coacă.

Să nădăjduim că va veni.

Ion Popu-Câmpeanu

Alăptarea copilului mic

Fierberea laptelui

de Dr. Ioan Frățilă

Laptele crud se mistue cu mult mai greu
decît laptele fiert.

Laptele trebuie neapărat fiert, aceasta atît
pentru a ușura lucrul plămîndului stomac de
copii, cît și pentru a omorî orice urmă de
boală dela vacă din laptele de vacă. Vacă a
putut avea de pildă tuberculoză, pe care prin
lapte o poate primi copilul. Semînțe a diferi-
telor boale au mai putut ajunge în laptele de
pe mîna mulgătorului, din vasul care nu a
fost bine spălat ori din polata — grajdul — de
pe ugerul nespălat al vacilor. Chiar de aceea
trebuie neapărat bine fiert laptele de vacă.

Fierberea este bine să se facă nu numai
până laptele se umflă, ci până clocotește; de
dorit e, să se fiarbă o jumătate de oră în
clocot.

Știut fiind, că microbii, adică semînța bo-
lilor, se înmulțesc în lapte, cum de pildă sunt
microbii febrei tifoidă — tifosul de burtă — sau
microbii cari dau diaree și alte boale, este de
dorit ca laptele să se fiarbă de îndată ce a fost
muls, nu să se lase laptele muls de seara să
se fiarbă numai dimineața, deoarece peste
noapte, mai ales vara, când e cald, microbii se
înmulțesc în lapte și dau anumite otrăvuri,
cari prin fierbere nu sunt distruse și pot pri-
cina diaree și înveninarea copilului, stomacul
și ficatul copilului fiind foarte gingași.

E greu, e foarte greu, a crește copilul cu
lapte de vacă sau cu lapte de alt animal. Ca
unul, care am lucrat în spitale de copii, îmi
dau seama și am văzut, cîtă trudă se pune
pentru pregătirea laptelui, cîtă grijă ca să fie
păziți copiii de diaree (leșirea deasă, mergerea
foalelui), mai ales vara, când foarte mulți dintre
copiii hrăniți cu lapte de vacă fac diaree și se
prăpădesc.

Sfătuiesc pe acei, cari au nenorocul de
a-și erește copilul cu „biberonul“ cu lapte de
vacă, să facă ceace se face în spitale, adică,
pentru a avea o cât mai mare siguranță că
laptele pe care îl dăm copilului este absolut
curat, să fiarbă în fiecare dimineață de cum
au muls vacă laptele trebuincios pentru o zi
în atâtea sticleuțe, câte sugeri va da copilului
în aceeași zi; adică să zicem că al culva copil
primește 7 sugeri pe zi, părintele copilului va
pune de câte 100—120 grame de lapte în 7
sticle — poate cumpăra sticlele anume dela
farmacie; — sticlele le așează într'o oală cu
apă, umplute fiind cu lapte, și fierbe laptele.
După ce a fiert laptele, astupă fiecare sticleuță
cu câte un dop fiert și ei, și laptele astfel
astupat va fi țintit la rece. În laptele astfel
așezat nu mai cad muște și alte murdării, iar
copilul este ferit de a se îmbolnăvi de diaree.
(va urma)

Cum se poate cunoaște vinul falsificat

Pentru ca să cunoaștem un vin dacă este
falsificat, turnăm puțin din acel vin într'un vas
și îl fierbem. Înmuierăm apoi în vinul cald un
fir de lână albă. Dacă vinul e falsificat, lâna
se va înroși puțin; dacă vinul e curat, lâna va
rămîne tot albă.

Oricât de tare-i amenințată
bolșevicii pe locuitorii lor, ei
totuși sunt foarte veseli când
se văd scăpați de teroarea și
apărarea bolșevică. Chipul
nostru arată, cât de bine-i pri-
mesc pe soldații germani fe-
meile și copiii satelor și ora-
șelor ocupate de ei, fiindcă
Germanii, deși sosesc ca duș-
mani, apără și îngrijesc popu-
lația care se supune ordinelor
armatei de ocupație.

Staturi pentru gospodari

Culegerea nucilor

Nucile se culeg numai atunci când sunt bine coapte și au început să cadă singure din pom, iar coaja lor se desprinde de la sine.

Imediat după cules se curăță de coajă. Nu e bine să se țină grămadă necurățate.

După curățire se uscă la soare.

În felul acesta vom avea nuci bune și căutate de cumpărători.

Când sunt strugurii copti

Strugurii încep a fi copti când vedem că via încetează a crește; boabele devin moi, străvezii și capătă o culoare aurie la strugurii albi și violaceu închis la strugurii negri. Boabele se desprind ușor de ciorchină, iar pe firele piciorușului rămâne o picătură de must. Când gustăm boaba coaptă, simțim că este dulce și plăcută, iar sâmburii se desprind ușor de miez. Ciorchinele au culoarea coardelor coapte. Viespii zboară prin vie, căutând să sugă mustul dulce din struguri.

Păstrarea ouălor

Ouăle se pot păstra proaspete 20—30 de zile dacă se iau din cuibar cel mult la 3 ore de la ouat și se pun într-o cutie la întunec sau la un loc nici cald nici rece. Ouăle reluate din cuibar 2—3 zile, devin stătute și nu mai sunt bune de pus sub cloșcă.

Ouăle pentru mâncare se pot păstra 2—3 luni puse în cenușă rece și uscată, ori în făină de porumb, în straturi, așa ca să nu se atingă ou de ou și ținute la loc uscat și întunecos.

Ouăle se mai pot păstra proaspete chiar 6—7 luni, puse la apă de var.

Folosul urzicilor

Cei mai mulți oameni socotesc urzicile ca o buruiană netrebnică. Urzicile însă sunt folosite. Cotorii de urzici topiți dau fire suferi, din cari se poate țese pânză. Din frunzele lor, când sunt tinere, se gătește o mâncare plăcută și sănătoasă. Sămânța amestecată cu nutrețul cailor li face inți și părul lor luciu. Rădăcina de urzică fiartă cu puțină piatră acră dă o frumoasă vopsea galbenă.

Contabil-cooperator nemobilizabil

tânăr, destoinic, român-creștin, bun bilanțier (încheiat 17 bilanțe, practică 2 ani în Cooperatie regional)

Caută post, angajare imediată, orice Instituție, Cooperatie sau Bancă. Prefer regional. Oferte adresați:

B. p. „Deșteptarea” Șelca-Mare, județul Târnava-Mare, pentru N. P.

101 (2-2)

Se dă în arândă ori în parte

pentru cel puțin 3—5 ani, o moșe care constă din: un jugăr și jumătate de v. de cloșă întâia, 10 jugăre pământ arator, 2 jugăre vășune, 2 jugăre pădure, o casă cu două încăperi, grajd, surd, fântână și gradină,

într'un sat de pe Târnave, pe drum de țară, cu comunicație de autobuz

Datorii de a arănda această moșoară, să se adreseze la Redacția acestei gazete

Un oraș acoperit de gheață

Orașul Amarillo din districtul Texas, cu peste 50.000 de locuitori, într-o dimineață începu să-l acopere gheața. Deși vremea era liniștită, dintr'odată începu să se răcească și să se formeze mase de gheață din ce în ce mai mari. Pe la prânz, copacii încep să se rupă sub greutatea gheței, iar după amiază nu se mai putea umbla pe străzi și locuitorii au început să se neliniștească. După două zile, gheața începu să se topească și să dispară tot așa de repede cum s'a și format.

Un doctor american își face singur operație

Un doctor din Buenos Aires, director de spital, îmbolnăvindu-se de apendicită s'a operat singur. El s'a așezat pe masa de operație, și-a pus o oglindă în fața pântecului, și-a amorțit partea unde îl durea și a început să taie scoțându-și apendicele, mașul orb, în fața mai multor doctori cari priveau la aceasta operație ne mai pomenită. Operația au reșit bine și doctorul e sănătos.

Un palat pentru șapte milioane albine

Între orașele Libechov și Dube din fosta Cehoslovacie, se întinde o vale frumoasă, cu câmpuri bogate în flori. În aceasta vale s'a construit un frumos palat al albinelor. Palatul are trei caturi și este făcut din beton. E împodobit cu tot felul de chipuri din viața albinelor.

În acest palat sunt adăpostiți 140 de stupi cu șapte milioane de albine. Albinela din acest palat nu se țin pentru a produce și a vinde miere, ci pentru ca să se facă cercetări asupra vieții albinelor și a găsi căile cele mai practice ce trebuie să se facă în cunoașterea creșterii albinelor.

Cea dintâi operație de apendicită din lume

Apendicita este o boală a mașului orb, care se găsește la capătul mașului gros. Foarte adeseori acest maș se îmbolnăvește și trebuie operat. Cea dintâi operație din lume a acestui maș a fost făcută în anul 1883 de către doctorul elvețian Rudolf Ulrich Kœnlein. Tâind pântecul unui bolnav, întâmplător a descoperit că acest maș puroia. L a îndepărtat și bolnavul s'a vindecat.

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

Nr. 9/1940

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărilor prin aceasta publică, în baza deciziei Nr. G. 184/1949 a judecătorei mixte Dumbrăveni, în favorul reclamantului Radler Ștefan repr. prin avocatul Dr. Ioan Comșa din Mediaș, pentru încasarea creanței de 6500 lei — bani și accesorii — se fixează termen de licitație pe ziua de 16 Septembrie 1941 orele 17 p. m. la fața locului, în Alma, la domiciliul urmăritorilor, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 surd, 1 șopron, 1 cotețiu, 1 car, 1 hambariu și altele, în valoare de 8500 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 20 August 1941.

103 (1 1)

Flefla, șef portărilor.

Toți abonații, cărora le trimitem gazeta la cererea lor, și nu o resping, sunt considerați de legile țării abonați ai noștri și prin urmare sunt datorii să ne plătească abonamentul.

Pr. Valer Munteanu. Abonamentul s'a urcat la acesta numai cu 25 Lei. Că le vine greu cetitorilor plătească mai mult cu 30%, când nouă ni sa ridicat parul și hârtia cu 70%, nu înțelegem. Dar să încercăm 5—6 lei pe un ou, 15 lei pe un litru de lapte, 2 lei pe o ceapă, 170 Lei pentru o găină, 1500 Lei pentru un purcel de sub scroafă, nu le vine greu? Orice vede scumpetea grozavă de astăzi, nu se poate, să se supere dacă și »Unirea Poporului« a ridicat abonamentul cu 25 Lei la an. Ne e însă frică tare că vom fi siliți să ridicăm și mai mult, dacă tot așa înaintează scumpetea, că noi nu putem eși nici cum.

Pr. Vasile Sârbu. Toți abonații trebuie să întreprindă abonamentul la 175 Lei. Deci și cei ce au plătit la începutul anului 150 Lei.

C. Serbu. Lăptăria, Coroiusănmărtin. În urma scrisorii D. Voastre din 21 August 1941, am protestat la poștă. Șeful Oficiului Poștal din Coroiusănmărtin mi-a spus că D. Sa trimite repede tot ce merge la adresa D. Voastră. Vă rugăm binevoiiți a constata, ca martori, ori de câte ori nu primiți gazeta, ca, în acele declarații, să-l putem arăta la Direcțiunea Generală a Poștelor, cerându-i pedepsirea. Deocamdată nu vă oprim gazeta.

Șotângă Ioan Lapodatu, Pietros. Am primit soarea, dar banii încă nu au sosit. Cât putem, tot evanghelia Domnului scriem. Ne bucurăm că ne reștiți cu atâta drag.

Nr. 78 1941

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărilor prin aceasta publică în baza deciziei Nr. G. 1685—1941 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului dr. Alexandru Vamșag din Dumbrăveni pentru încasarea creanței de 5000 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 23 Septembrie 1941 orele 14 p. m. la fața locului Blaj la dom. urm. d-n Str. Clujului Nr. 12 unde se vinde prin licitație publică judiciară 1 vacă zimă în valoare de 10.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni, la 29 August 1941

102 (1—1)

Flefla șef portărilor

Nr. 78—1939

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărilor prin aceasta publică în baza deciziei Nr. G. 298—1939 a judecătorei mixte Dumbrăveni în favorul reclamantului Theil Sara Gross și conșoții repr. prin avocatul Dr. Ilariu Holom din Dumbrăveni pentru încasarea creanței de 2000 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 8 Octombrie 1941 orele 14 p. m. la fața locului în nitelic la dom. urmăritei de sub Nr. c. 50 unde se vinde prin licitație publică judiciară 2 vaci, 1 scroafă și 3 porci în valoare de 13.800 Lei

În caz de nevoie și sub prețul de estimare

Dumbrăveni, la 3 Septembrie 1941

104 (1—1)

Șef portărilor Flefla

Corpul Portărilor Trib. Tr. Mică

Nr. 128—1938

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărilor prin aceasta publică în baza deciziei Nr. G. 1379—1938 a judecătorei mixte Dumbrăveni în favorul reclamantului Haidl Ioan repr. prin avocatul Dr. Ilarie Holom pentru încasarea creanței de 1890 lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 18 Septembrie anul 1940, orele 16 p. m. la fața locului în Tigmandru la dom. urm. Nr. c. 21C unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 cotețiu, 2 buteaie, 1 caldare, 1, coasten și altele în valoare de 8940 lei

În caz de nevoie și sub prețul de estimare

Dumbrăveni, la 20 August 1941

105 (1—1)

Șef portărilor, Flefla